

- (iii) sporne przepisy weszły w życie w sposób naruszający zasadę pewności prawa;
- (iv) powierzenie niektórych zdań EUNB oraz przyznanie niektórych uprawnień Komisji nastąpiło *ultra vires*;
- (v) wymogi dotyczące ujawniania informacji określone w rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych naruszają zasadę ochrony danych i zasadę ochrony życia prywatnego w rozumieniu prawa Unii.
- (vi) w zakresie w jakim art. 94 ust. 1 lit. g) ma być stosowany do pracowników instytucji spoza EOG, narusza on art. 3 ust. 5 TUE oraz zasadę terytorialności w rozumieniu zwyczajowego prawa międzynarodowego.

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, Dz.U. L 176, s. 338.
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 176, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 25 września 2013 r. — Ingeniørforeningen i Danmark, działające w imieniu Poula Landina, przeciwko TEKNIQ, działającej w imieniu ENCO A/S — VVS

(Sprawa C-515/13)

(2013/C 359/06)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ingeniørforeningen i Danmark, działające w imieniu Poula Landina

Strona pozwana: TEKNIQ, działająca w imieniu ENCO A/S — VVS

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni zawartego w art. 2 i 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE (¹) zakazu bezpośredniej dyskryminacji ze względu na wiek należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie utrzymywaniu przez państwo członkowskie stanu prawnego, zgodnie z którym pracodawca, po wypowiedzeniu umowy o pracę pracownikowi, który był nieprzerwanie zatrudniony w tym samym przedsiębiorstwie przez okres 12, 15 lub

18 lat, musi po rozwiązaniu stosunku pracy z tym pracownikiem wypłacić mu odprawę w wysokości odpowiednio jednego, dwóch lub trzech miesięcznych wynagrodzeń, lecz odprawa ta nie przysługuje, gdy w chwili rozwiązania stosunku pracy pracownik ma możliwość otrzymywania krajowej emerytury podstawowej?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Mokestinį ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Litwa) w dniu 7 października 2013 r. — Fast Bunkering Klaipėda UAB przeciwko Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-526/13)

(2013/C 359/07)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Mokestinį ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fast Bunkering Klaipėda UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 148 lit. a) dyrektywy 2006/112 (¹) należy interpretować w ten sposób, że oznacza on, iż zawarte w nim uregulowania dotyczące zwolnienia z podatku VAT mają zastosowanie nie tylko do dostaw na rzecz podmiotu eksploatującego statek przeznaczony do żeglugi na pełnym morzu, który to podmiot wykorzystuje dostarczone towary do zaopatrzenia statku, ale także do dostaw innych niż te realizowane na rzecz podmiotu eksploatującego statek, a mianowicie na rzecz pośrednika działającego w imieniu własnym, jeżeli w chwili dostawy ostateczne przeznaczenie towarów jest z góry znane i wykazane w należyty sposób, a potwierdzające to dowody zostają przedłożone władzom podatkowym zgodnie z przewidzianymi prawem wymogami?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)